

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT RY

99980 Utsjoki

Maa- ja metsätalousministeriö

Kirjaamo@mmm.fi

VIITE: Lausuntopyyntöne 30.6.2016, MMM023:00/2011

ASIA: Lausunnon antaminen sopimusehdotuksesta Suomen ja Norjan välisestä kalastuksesta Tenojoen vesistöissä, sen vaikutuksista ja eduskunnan suostumuksen tarpeellisuudesta

LAUSUNTO SUOMEN JA NORJAN VÄLISEN TENOJOEN VESISTÖSSÄ TEHDYSTÄ SOPIMUS- JA KALASTUSSÄÄNTÖEHDOTUKSESTA JA SEN ALLEKIRJOITTAMISESTA

Maa- ja metsätalousministeriö on pyytänyt TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:ltä lausuntoa Suomen ja Norjan välisen Tenojoen vesistöistä tehdyn sopimus- ja kalastussääntöehdotuksesta ja sen allekirjoittamisesta, vaikutuksista TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n toimialaan sekä eduskunnan suostumuksen tarpeellisuudesta.

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n esitys

- 1) TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry vastustaa Suomen ja Norjan välisen sopimuksen allekirjoittamista kalastuksesta Tenojoen vesistöissä sekä Tenojoen vesistön kalastussäännön hyväksymistä alla mainituin yksilöidyn perustein. TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry vaatii Tenojoen sopimus- ja kalastussääntöehdotuksen hylkäämistä, sillä ehdotus sisältää sellaisia kohtia, joilla oleellisesti heikennetään Tenojoen ja Inarijoen alueen paikallisten, etupäässä saamelaisten omistamien kalastusmatkailupalveluja tarjoavien yritysten toimintaan, mikä siten välittömästi heijastuu koko Utsjoen kunnan elinkeinotoiminnan heikkenemiseen.
- 2) TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry vaatii, että muutettaessa tulevaisuudessa Tenojoen kalastussopimusta ja kalastussääntöä tulee säännön laaja-alaiset vaikutukset arvioida kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti huomioiden erityisesti ja ensisijassa monimuotoisten lohikantojen tila sekä Tenon vesistöissä käytettyjen lohenkalastuskulttuurisesti tärkeiden pyyntimuotojen kuten lohikantojen käyttö ja patosaaliin jakautuminen tasapuolisesti koko joen alueella sekä mahdollisten muutosten vaikutukset lohenpyyntiin liittyvän matkailukalastuksen ja siihen liittyvän yritystoiminnan säilymiseen ja kehittämiseen. TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n mielestä Tenojoen kalastussopimusta ja kalastussääntöä on sovellettava koko Tenojoen vesistöalueelle mukaanlukien se 60 kilometrin pituinen jokialue Tenon alaosassa, joka nyt ehdotetussa sopimuksessa jäisi kokonaan Norjan valtion hallinnoitavaksi poikkeuksena siitä, mikä on ollut kalastussääntöjen sovellutusalue 1900 –luvun alkupuolelta lähtien.
- 3) TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry vaatii, että nyt voimassaolevassa kalastussäännössä mainitut eri kalastusryhmät säilytetään entisellään tulevaisuudessakin eikä kalastusoikeuksien käyttöä tule mitenkään laajentaa niille uusille Tenojokilaaksojen ulkopuolella vakityisesti asuville henkilöille, jotka kaupan kautta ovat hankkineet tai hankkivat kalastusoikeuden. Uuden kalastajaryhmän mukaanliittäminen Tenon kalastussääntöön johtaisi siihen, että

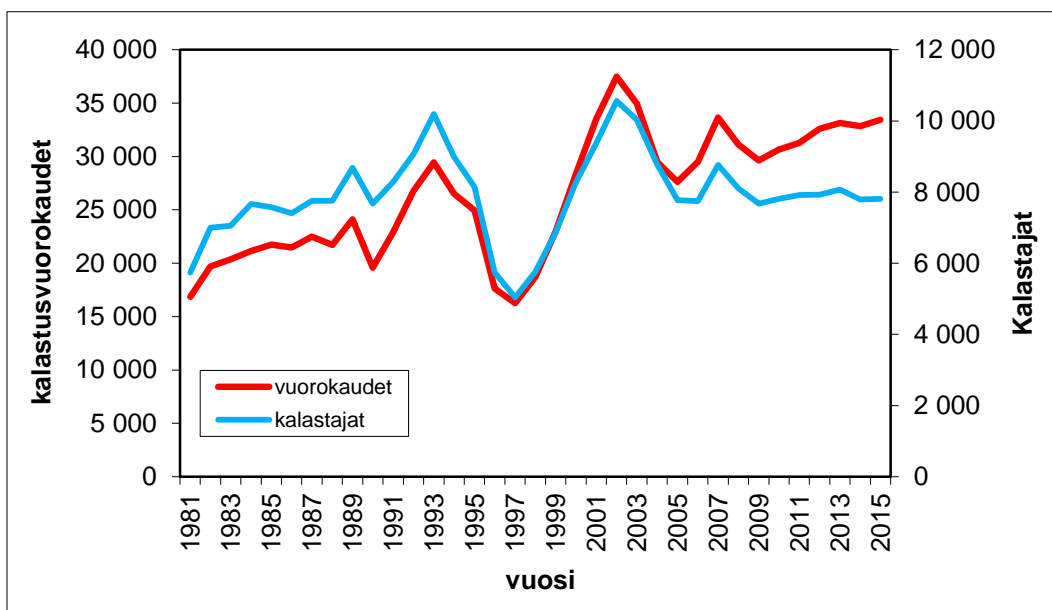
väistämättä paikkakuntalaisten perinteisten lohenpyyntiin käyttämien pyydysten käyttöaikaa ja siten saalista on oleellisesti rajoitettava sekä tavallisten lohituristien määrää ja kalastustehoa on selvästi vähennettävä, jotta kokonaispyyntiteho ei kasva liian suureksi. On myös huomattava, että millään tilalla ei ole kalastusoikeutta Teno-, Inari- ja Skiehtsamjoissa Norjan valtion puolella kalastettaessa veneestä tai rannalta, vaikka ulkopaikkakuntalaisen Tenojokeen tai Inarijokeen rajautuvalla, useimmiten hyvin pienellä tilalla kalastusoikeus olisikin.

- 4) TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n mielestä jo nyt voimassa olevassa Tenojoen kalastussopimuksessa on Artikla 7, jonka perusteella voidaan ulkopaikkakuntalaisten virkistyskalastusta säädellä samalla tavalla tai jopa täsmällisimmin kuin on esitetty säädeltäväksi kalastussääntöehdotuksen pykälässä 5. TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n mielestä Tenon lohikantojen parantamiseksi tulisi saattaa voimaan kalastuskausikohtaiset tai kalastusvuorokausikohtaiset lohisaaliskiintiöt ja tarvittaessa naaraslohien vapauttamismääräykset, joilla lohikannat saadaan nopeammin parannettua kuin säätelemällä epämääräisin perustein kalastajamääriä veneestä ja rannalta kalastettaessa ilman mitään lohisaaliin enimmäismäärää. Koska Suomen puolella Tenojossa ja osin Inarijoessa toimii neljä osakaskuntaa (Nuorgam, Vetsikko, Kirkonkylä, Outakoski), voivat ne yhteisvastuullisesti ja Suomen uuden kalastuslain tavoitteiden mukaisesti päättää oman kalastuksensa tiukentamisesta ja jopa omista pyydyskohtaisista saaliskiintiöistä lohien kutukantojen parantamiseksi. Valitettavasti tätä osakaskuntien omaehtoista oman pyynnin ja saalismäärän säätelykeinoa Suomen puolen neuvotteluiden vastuutaho ei ole mitenkään ottanut mahdollisuutena huomioon.

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry on analysoinut eräitä kalastussääntöehdotuksen kohtia, joilla on merkittävää haitallista vaikutusta nykyiseen lohenpyyntiin perustuvaan matkailukalastuksen yritystoimintaan. TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry on erittäin huolestunut ja useissa kohdin täysin eri mieltä niiden toimenpide-ehdotusten voimaansaattamisesta, joita esitetään Suomessa maa- ja metsätalousministeriön yhdessä Norjan ilmasto- ja ympäristöministeriön kanssa laatimassa Tenojoen kalastussääntö- ja kalastussopimusehdotuksessa. Tenojoen kalastussopimus- ja kalastussääntöehdotus sisältävät sellaisia elementtejä, jotka toteutuessaan tulevat vähintäänkin suuresti vaikeuttamaan ja monissa tapauksissa lopettamaan Teno- ja Inarijoen alueelle Suomessa viime vuosikymmeninä kehitetyn lohienkalastukseen perustuvan matkailuelinkeinon. Myös muu kesämatkailuun kiinteästi liittyvä yritystoiminta tulee melko nopeasti heikkenemään, koska Tenojoen lohenpyynnin vetovoima jää vain harvojen lohituristien saavutettavaksi, jos esitetyt säätelyt toteutetaan. Näin myös Teno- ja Inarijoki arvokkaine lohikantoineen ja kalastuskulttuureineen yhtenä Suomen kansallisomaisuutena menettävät nopeasti merkityksensä ja tällä alueella perinteisesti käyneet kalastusmatkailijat siirtyvät Ruijan ja Tromssan alueen muille lohijoille.

Suomen nykyisen hallituksen ohjelmiin kuuluu myös kotimaiseen matkailuun liittyvien toimien edellytysten parantaminen ja siten hallitusohjelma pystyy vaikuttamaan myös Suomen äärialueiden työllisyyden parantumiseen ainakin osana vuotta. Ehdotetulla maa- ja metsätalousministeriön Tenon kalastussäännöllä tulee toteutuessaan sellaisenaan olemaan Utsjoen kunnan alueelle kehittyneen, lohenpyyntiin keskittyneen matkailupalvelutoiminnan alasajautuminen. Lyhyen ajan kuluessa monet perheyrietykset tulevat ajautumaan konkurssiin asiakkaiden määrien vähennyttyä.

Teno-Inarijoella Suomen puolella kävi vuonna 2015 7 809 henkilöä kalastaen 33 435 kalastusvuorokautta (Kuva 1). Noin puolet kalastusvuorokausista meni venekalastukseen eli noin 17 000 vuorokautta. Keskimääräinen kalastusajan kesto vene- ja rantakalastajilla oli siis 4 vuorokautta. Vuosittain Teno-Inarijoella käyneiden henkilöiden määrä on pysynyt melko vakiona 2000- luvun puolivälistä lähtien. Mikäli sääntöehdotuksen viidennessä pykälässä esitetyn taulukon mukaisesti Suomen puolella myydään venekalastukseen 5 500 vuorokautta koko kesänä, josta vuorokausimäärästä vielä vähennettäisiin kolmasosa varattuna ulkopaikkakuntalaisille kiinteistön kalastusoikeuden ostaneille, jäisikin vain 3667 kalastusvuorokautta käytettäväksi tavallisille Tenon – Inarijoen lohituristeille venekalastukseen, mikä tarkoittaa noin 900 kalastajaa (keskimääräinen oletettu kalastusaika 4 vrk). Sama kalastajamäärän vähennys koskisi myös rannalkalastajien määrien vähentymistä. Olettaen, että kalastajat siis edelleen kalastaisivat keskimäärin 4 vuorokautta, kävisi Teno-Inarijoella sääntöehdotuksen mukaan vuosittain 900 venekalastajaa ja 900 rantakalastajaa eli yhteensä 1 800 tavallista Tenon lohituristia. Täten tavallisten Tenon lohituristien määrä vähenisi vuosien 1981-2015 keskimääräisestä 7 905 henkilöstä noin 1 800 henkilöön eli vähennystä olisi noin 80%. Tässä yllä esitetyssä kalastajamäärien vähentymisen arvioinnissa on huomioitu se tosiasia, että kalastuslupien vuorokausihinnat tulisivat uuden kalastussääntöehdotuksen mukaisesti määräytymään kummassakin maassa toisistaan riippumatta ja että kumpikin maa voisi myydä vain kalastussääntöehdotuksen viidennen pykälän maksimimäärän kalastusvuorokausia yhteiselle rajajokiosuudelle. Tietäen sen, että Norjassa lupatulot käytetään Tenon kalastushoitoyhtymän (TF, Tanavassdragets Fiskeforvaltning) budjetin kattamiseen, tulisivat kalastuslupien hinnat olemaan Norjassa selvästi korkeammat kuin luvat ostettuna Suomen puolelta. Yllä olevassa laskelmassa on huomioitu vain se, että luvat on saatu ostettua halvemmalla Suomen puolelta. On myös tiedostettava se tosiasia, että Norjan puolelta ei ole pakko myydä sitä kalastusvuorokausimäärää, joka pykälän 5 taulukossa on esitetty esimerkiksi Karasjoen, Iesjoen, Inarijoen tai jonkun muun yhteiselle rajajokiosuudelle laskevan Norjanpuolen sivujoen lohikantojen ollessa kutukannan tavoitetason alapuolella.

Kuva 1. Teno-Inarijoella Suomen puolella kalastaneiden ulkopaikkakuntalaisten vapaa-ajankalastajien vuosittaisten kalastusvuorokausien ja yksittäisten henkilöiden lukumäärät. Norjassa on myyty

yhteiselle rajajokiosuudelle vain vähäinen määrä kalastusvuorokausia ja niistä suurin osa on hankittu rantakalastukseen.

Eri tutkimustulosten perusteella matkailijan jättämä rahamäärä matkakohteessa on noin 100 € / päivä. Käytettäessä tuota kustannusta saadaan Tenon-Inarijoen alueella käytetyksi rahamääräksi keskimääräisellä kalastusluvan lunastaneiden määrällä (7900 henkilöä) 790 000 € / päivä ja koko 4 vrk kestäneen kalastusmatkan kuluessa 3 160 000 €. Tässä summassa ei ole mukana oletettua perheenjäsenten aiheuttamaa kustannusta ja kalastajan viiptymääikaan on otettu vain kalastusluvan kesto aika. Joka tapauksessa Tenon kalastussääntöehdotuksen muutosten taloudelliset vaikutukset Utsjoen kunnan alueen matkailuyrityksiperheille, yksittäisille henkilöille ja koko kunnalle ovat todella suuria ja voidaan puhua useiden miljoonien eurojen pienenemisistä kerrannaisvaikutuksineen, mikä on merkittävä summa 1 400 asukkaan kunnassa. Utsjoen kunta, jonka vuosibudjetti on noin 13 milj. euroa, on lausunnossaan tästä samasta asiasta tuonut selvästi esille sen, että esitettyä kalastussopimus- ja kalastussääntöehdotusta ei voi eikä saa useista perustelluista syistä saattaa voimaan. TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n osalta tilanne johtaisi siihen, että vähintään puolet jollei 3/4 matkailuyrityksistä tulee poistumaan, mikäli kalastajavirrasta katoaa 2/3. Yrittäminen tuolloin on kannattamatonta ja tuloksetonta, mikä johtaisi siihen, että aiemmin Teno-Inarijoella käyneet kalastajat suuntaavat kalastusmatkansa Pohjois-Norjan lohijoille.

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry on yleisellä tasolla samaa mieltä siitä, että Tenon vesistön alueella tavattavat vesistön eri osiin sopeutuneet lohikannat tarvitsevat nykyistä parempaa kalastuksen ohjausta ja lohikantoja säästävää pyyntiä. Tällä hetkellä kaikkien kalastajaryhmien kalastajat niin rannikolla kuin Tenon vesistössä saavat ottaa määrättyjen kalastusaikojen puitteissa niin paljon lohisaalista kuin pystyvät pyydystämään. Kalastuksen ohjauksessa tulisi ottaa huomioon koko se alue, missä Tenojoen lohet vaeltavat ja ovat olleet pyynnin kohteena Pohjois-Norjan rannikolla, Tenovuonossa, Tenon alaosassa Norjalle kuuluvalla alueella, yhteisellä rajajokialueella Teno-Inarijoessa ja lukuisissa Tenon sivujoissa. TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n mielestä esitetystä kalastussääntöehdotuksessa ollaan nyt säilyttämässä suurin syy lohikantojen huonosta tilasta suomalaisten tavallisten lohituristien ja Teno- ja Inarijokivarsilla asuvien perinteisillä pyydyksillä kalastavien niskoille. Tämä näkyy selvästi mm. siinä, että kalastussäännön kalastusta ohjaavat toimenpiteet eivät olisi enää nyt voimassa olevan kalastussäännön tavoin voimassa missään Tenojoen vesistön sivujoissa eivätkä Tenojoen yksinomaan Norjalle kuuluvalla 60 km:n alajoen alueella.

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry haluavat nostaa esille kysymyksen, onko tämän tavallisten suomalaisten lohien vapa- ja viehekalastajien määrän alasajon tarkoitus osaksi raivata tilaa niille Tenon vesistöalueen ulkopuolella vakituisesti asuville henkilöille, jotka ovat ostaneet Tenon vesistöalueelta kalastusoikeudellisen, useimmiten hyvin pienen maa-alueen ja jotka mielestään ovat oikeutettuja kalastamaan paikkakuntalaisen tavoin veneestä myös Norjan Kuningaskunnan vesialueella rajajokialueella. Tavallisten lohituristien kalastusvuorokausien määrien vähentäminen 7 334 vuorokautteen (huomaa, että tavallisilla lohituristeilla kalastukseen veneestä on käytössä vain 12 tuntia päivittäin) Suomen puolella myydyissä kalastusvuorokausissa ei Tenonlaakson yrittäjien mukaan ole ollenkaan tae siitä, että Tenon vesistön lohikannat saavuttavat tavoitellun kutukannan koon. Samanaikaisesti kuitenkin kalastussääntöehdotuksessa esitetään ulkopaikkakuntalaisille kalastusoikeuden ostaneille osakkaille kalastuksen tehostamista ja käytettäväksi 3 666 kalastusvuorokautta. Tavallisten lohituristien vuorokautinen kalastusaika on kalastustavasta riippuen

noin 12 tuntia mutta oston kautta kalastusoikeuden saaneilla ulkopaikkakuntalaisilla vuorokautinen kalastusaika onkin 24 tuntia. Täten voidaankin osoittaa, että ulkopaikkakuntalaisten tehollinen kalastusaika on todellisuudessa sama kuin kalastussääntöehdotuksessa esitetty tavallisten lohituristien kalastusaika eikä yksi kolmasosa kuten kalastussääntöehdotuksessa lukee.

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry on lisäksi kiinnittänyt huomionsa seuraaviin kalastussääntöehdotuksessa esitettyihin seikkoihin ja esittää niistä mielipiteensä.

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry keskittyy vain sellaisiin kohtiin kalastussääntöehdotuksessa, joiden muutos nykyiseen kalastussääntöön verrattuna vaikuttaa paikkakunnan matkailukalastuksen säilymiseen, elinkienojen kehittymiseen ja lohikantojen kehittymiseen.

1§. Soveltamisalue.

Nyt voimassa olevaa Tenojoen kalastussääntöä sovelletaan koko Tenojoen jokimatkalla Tenojokisuusta rajajokiosuuden yläosaan Skiehtsamjoen latvoille saakka. Uudessa sääntöehdotuksessa kalastusmääräykset koskevat vain yhteisen rajajokiosuuden kalastusta, jolloin se 60 kilometrin pituinen alue yksinomaan Norjalle kuuluvasta Tenojoen alaosasta, missä Norjan lohisaaliista saadaan suurin osa, on jätetty kokonaan huomiotta. Tämä uusi jako johtaa eriarvoisuuden lisääntymiseen kalastajaväestön keskuudessa ja murtaa sen yhteisvastuullisen käytännön lohiresurssin hoitamisesta, joka on ollut voimassa noin sadan vuoden ajan, jolloin kalastusajat määräytyivät samalla tavalla. *TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n mielestä Tenojoen kalastussääntö tulee olla samanlainen myös Tenojoen yksinomaan Norjalle kuuluvalla alueella.*

Pykälässä 35 (Ennalta sovitut kantakohtaiset toimenpiteet) esitetään, että tietyissä kalastuskuolevuuden prosentuaalisissa poikkeamissa arvioidusta kuolevuusarvosta, kalastusta rajoitetaan vain kyseisen joen alapuolisessa osassa yhteistä rajajokea. Täten esimerkiksi Tenojoen latvoilla olevien, yksinomaan Norjalle kuuluvien Karasjoen ja lesjoen kantojen kalastuskuolevuuden poikkeaminen johtaa tilanteeseen, että pyyntiä rajoitetaan vain yhteisen Tenon rajajoen osalla mutta esitetty kalastussääntö ei mitenkään huomioi, että näitä kantoja kalastetaan tehokkaasti Tenojoen yksinomaan Norjalle kuuluvalla alueella. Vastaavalla tavalla Utsjoen kantojen kalastuskuolevuuden lisääntyessä pyyntiä rajoitetaan vain yhteisellä Tenojoen rajajokiosuudella Utsjokisuun alapuolella ikäänkuin Utsjoen kantaa olevaa lohta ei pyydystettäisi Tenon Norjalle kuuluvalla alaosalla. *TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry:n mielestä Tenojoen kalastussäännössä "Ennalta sovittuja kantakohtaisia toimenpiteitä" tulee laajentaa myös sille alueelle Tenojokea, joka kuuluu yksinomaan Norjalle.*

2§. Rajajokiosuuden kalastajaryhmät

Nyt voimassa olevassa kalastussäännössä olevat selkeät kalastajaryhmät tulee säilyttää sellaisenaan. Ulkopaikkakuntalaisia kalastusoikeuden omaavia kiinteistönomistaja (oston kautta saadut kalastusoikeudet) tulee koskea samat kalastussäännöt kuin tavallisia kalastusturisteja eikä heille tule varata kiintiöitä venekalastusvuorokausiin eikä rantakalastusvuorokausiin eikä erillisiin kalastusaikoihin vuorokausittain eikä kesän aikana. Heille ei tule myöskään myöntää veneen rekisteröimismahdollisuutta. Sen sijaan nykyisessä kalastussäännössä mainitulla perintönä kalastusoikeuden saaneella mutta kalastusalueen ulkopuolella asuvalla, ensisijassa saamelaisella, henkilöllä tulee säilyttää nykyisen säännön mukaiset oikeudet.

5§. Kalastusvuorokausien jako eri vyöhykkeisiin kesän kuluessa

Tässä kohdassa sääntöehdotuksessa esitetään viikoittain myytävien kalastusvuorokausien kokonaismäärä. Missään kohdassa kalastussopimus- eikä kalastussääntöehdotuksessa ei ilmene, onko myynnissä päiväkohtainen maksimimäärä vai myydäänkö taulukossa esitetyt kalastusvuorokaudet viikoittain jakautuen tasaisesti eri päiville vai kalastusvuorokaudet myydään kysynnän mukaan. *TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry ottaa konkreettisen esimerkin tulevasta erittäin sekavasta tilanteesta venekalastusvuorokausien myynnin suhteen, jos kalastusta säädellään taulukon ehdotuksen mukaisesti. Esimerkkutilanne (Taulukot 1 ja 2) on venevuorokausien jakautuminen heinäkuun ensimmäiselle viikolle eli 1.-7. heinäkuuta, jolloin venevuorokausia esitetään myytäväksi Teno-Inarijokeen yhteensä 2012 vrk. Venevuorokaudet jakautuvat seuraavasti eri kalastusalueille: Nuorgam 170, Vetsikko 651, Utsjoki 699, Outakoski+Inarijoki 492.*

Taulukko 1. Kalastussääntöehdotuksen mukaisesti heinäkuun 1.-7. päivän väliseksi ajaksi esitettyjen venekalastusvuorokausien jakautumiset kalastusalueiden, Suomen ja Norjan, tavallisten Tenon turistien ja kalastusoikeuden ostaneiden ulkopaikkakuntalaisten/ulkopaikkakunnalla asuvien perintönä kalastusoikeuden saaneiden kesken.

	Nuorgam	Vetsikko	Utsjoki	Outakoski-Inarijoki	Yhteensä
Vuorokausia yhteensä Suomessa ja Norjassa	170	651	699	492	2012
Vuorokausista Suomessa myydään	85	325	350	246	1006
Suomen vuorokausista tavallisille turisteille	57	217	234	164	671
Suomen vuorokausista kiintiökalastajille (yksi kolmasosa)	28	108	116	82	335
Vuorokausista Norjassa myydään (huom. ei sisällä kiintiökalastajia)	85	325	350	246	1006

Taulukko 2. Taulukkoon 1 on lisätty **punaisella päivittäin voimassa olevien venekalastuslupien määrä** sillä oletuksella, että luvat jakautuvat tasaisesti viikon eri päiville heinäkuun alussa. Punaisella merkityt luvut tarkoittavat sitä, että niin monta venettä suurimmillaan voi olla samanaikaisesti vuokrattuna kyseisellä alueella tavallisille Tenon turisteille tai oma vene on käytössä kalastusoikeuden ostaneille ulkopaikkakuntalaisille mukaanlukien ne saamelaiset, jotka ovat saaneet perintönä kalastusoikeuden asuen jokilaaksojen ulkopuolella edellyttäen, että kussakin veneessä on vain yksi veneluvan lunastanut. Jos veneessä on samanaikaisesti kaksi luvan lunastanutta kuten tavallisesti Tenolla lohta kalastettaessa, veneiden määrä vuorokaudessa on puolet eli **sinisellä** merkitty lukumäärä veneitä.

	Nuorgam	Vetsikko	Utsjoki	Outakoski-Inarijoki	Yhteensä
Vuorokausia yhteensä Suomessa ja Norjassa	170, 28, 14	651, 108, 54	699, 116, 58	492, 82, 41	2012, 335, 167
Vuorokausista myydään Suomessa	85, 14, 7	325, 54, 27	350, 58, 29	246, 41, 20	1006, 167, 84
Suomen vuorokausista tavallisille turisteille	57, 9, 5	217, 36, 18	234, 39, 20	164, 27, 13	671, 111, 56
Suomen vuorokausista kiintiökalastajille (yksi kolmasosa)	28, 5, 2	108, 18, 9	116, 19, 9	82, 14, 7	335, 56, 28
Vuorokausista myydään Norjassa (huom. ei sisällä kiintiökalastajia)	85, 14, 7	325, 54, 27	350, 58, 29	246, 41, 20	1006, 167, 84

Edellä oleva taulukko 2 osoittaa selvästi, mihin johtaisi kalastussääntöehdotuksen viidennessä pykälässä esitetyn taulukon mukainen venekalastuksen lupamäärien järjestely. Esimerkkiin on valittu se viikko kesästä, jolloin Teno-Inarijoella on eniten Tenon turistikalastajia kalastamassa veneestä. Kesän edetessä heinäkuun loppuun ja edelleen elokuun alkuun havaitaan, että kalastussääntöehdotuksen viidennen pykälän taulukossa viikoittaiset suurimmat sallitut venekalastusvuorokaudet lähes puollittuvat heinäkuun alun venekalastusvuorokausista, mikä

tarkoittaa ylläolevassa taulukossa 2 myös vastaavaa vuokrattavien veneiden määrien puoliintumista kullakin alueelle. Koko Teno-Inarijoella heinäkuun alussa saisi vuokrata tavallisille turistikalastajille samanaikaiseen päivittäiseen käyttöön 56 venettä siinä tapauksessa, että veneessä on kaksi lohenkalastajaturistia ja että he ovat lunastaneet luvat Suomen puolen kiintiöstä. On todennäköistä, että Norjan puolelta myyntiin tulevat vuorokausiluvat ainakin venekalastukseen ovat selvästi kalliimpia kuin Suomen puolelta ostetut luvat. Tällöin on todennäköistä, että Tenon-Inarijoen turistikalastuksessa toteutuu taulukon 2 esittämät vuokravenemäärät alueittain, mikä johtaa paikkakuntalaisten venevuokraukseen liittyvän yritystoiminnan hiipumiseen ja loppumiseen vaikuttaen välittömästi myös majoitustoiminnan loppumiseen. Paikkakuntalaisten venevuokraukseen ja varmaan myös majoitustoiminnan kannattavuuteen vaikuttaa kielteisesti se, että ulkopaikkakuntalaiset kalastusoikeuden omaavat kiinteistön ostamalla hankkineet voivat myös alkaa vuokrata veneitään, majoittamaan tuttaviaan ja muita kalastajia sekä harjoittamaan soutupalvelua sinä aikana vuorokaudesta, kun venekalastus on sallittua tavalliselle Tenon turistille eli klo 07-19 välisenä aikana.

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry on kiinnittänyt huomion myös kalastusaikoja koskeviin ehdotuksiin, mitkä eivät ole ollenkaan sen mukaisia, että Teno-Inarijoessa voitaisiin hyödyntää entistä tehokkaammin Tenojokeen pääasiassa elokuussa ja edelleen syyskuussa nousevia meritaimenia. Meritaimenten pyyntiä tulisi voida harjoittaa tarjoamalla kaikille kalastajaryhmille mahdollisuus vapakalastukseen siihen erikseen varatuilla paikoilla ja erityismääräyksillä. Meritaimenten tiedetään vaeltavan Teno-Inarijoesta Tenovuonolle toukokuun lopussa ja kesäkuun alussa, mikä tulisi myös huomioida Tenon vaelluskalojen kantoja monimuotoisesti hyödynnettäessä.

TENONLAAKSON YRITTÄJÄT ry

pj. Vuokko Mikkola